

Geachte commissieleden dank u dat u mij de gelegenheid geeft u toe te spreken. Ook dank aan gedeputeerde Talsma die in december ruimschoots de tijd heeft genomen om met Hou Marken Mooi van gedachten te wisselen. Tenslotte dank aan de hr. Van Nieuwenhuijze, voor het memo toegevoegd aan deze vergadering. Daarnaast zijn wij blij dat er opeens drie brieven van voormalig gedeputeerde Hooijmaijers boven water gekomen zijn. Deze brieven zijn voor ons een ontbrekende schakel in het proces van de Bennewerf. Zij geven verdere voeding aan de vermoedens dat hij hierbij vanaf de aankoop van de gronden in 1998 betrokken is geweest. Hij was toen raadslid in Amsterdam, lid van de ROA en vastgoedadviseur.

Wij zijn al twee jaar bezig om boven water te krijgen wat de betrokkenheid van gedeputeerde bij dit project was en waarom hij per se wilde dat er op **deze locatie** gebouwd zou worden.

Wij hebben dit voorgelegd aan de commissie Schoon Schip, die alle aanleiding zag om dit te onderzoeken, maar vanwege tijdsgebrek is dit niet gebeurd.

Om e.e.a. te verduidelijken zal ik u in het kort de historie van dit project schetsen aan de hand van de tijdlijn die u zo juist overhandigd is.

En afsluiten met een verzoek aan uw commissie.

- In 1998 kopen 2 jonge mensen (degenen die een half jaar geleden hier een toelichting gaven op hun project), met een steeds onbekend gehouden partner (een belegger) ongeveer 7 ha landbouwgrond en een schuur met **agrarische bestemming**. De verkoper is een Volendammer, ten einde raad, na een jarenlange politieke en juridische strijd met de gemeente Waterland en de provincie. Hij kreeg geen toestemming om aan de Zuidzijde van Marken in de landbouwschuur een toeristische activiteit te ontwikkelen. Ook andere plannen aan de zuidkant werden door de gemeente en provincie altijd geblokkeerd.
- In 2002 dient het tweetal het plan Bennewerf in als zienswijze op het ontwerpbestemmingsplan Marken, twee jaar later wordt het opgenomen in het bestemmingsplan.
- In juli 2006 schrapt de Raad van State alle potentiële bouwlocaties, waaronder Bennewerf. De gemeente besluit met BW verder te gaan als postzegelbestemming.
- Omstreeks 2006 krijgt het tweetal van de Algemene Woningbouwvereniging Monnikendam (AWM) een lening van € 1.400.000 om het project BW te ontwikkelen.
- In maart 2008 komt minister Cramer naar Marken op werkbezoek, met gedeputeerde Hooijmaijers en een delegatie van de gemeente

Waterland. De minister zegt op de voorgenomen locatie in de rijksbufferzone geen bebouwing toe te staan. De gedeputeerde staat op zijn achterste benen en eist overleg met de minister.

- In augustus 2008 vraagt de AWM het faillissement aan van het tweetal omdat zij hun schulden niet kunnen voldoen; een executieveiling wordt gepland voor 9 september, maar deze wordt op het laatste nippertje afgelast.... **Wat blijkt nu uit de bijgevoegde brieven:**
- Dat op maandag 8 september de gedeputeerde Hooijmaijers een brief aan minister Cramer schrijft. Hieruit blijkt dat hij met de directeur generaal van het ministerie afspraken heeft gemaakt, **vooruitlopend op de toestemming** van de minister. Het heeft er alle schijn van dat **door deze persoonlijke inspanning van Hooijmaijers de aangevraagde executieveiling van 9 september niet door gaat. De vraag is waarom wilde de gedeputeerde een veiling voorkomen? Waarom voor deze particuliere ontwikkelaars? En bovendien waarom prest de gedeputeerde de minister om geldende regelgeving buiten werking te stellen voor nou precies deze locatie op Marken?**
- Zodra in januari 2009 tussen Rijk (Cramer) en provincie (Hooijmaijers) een akkoord bereikt wordt, schrijft Hooijmaijers twee persoonlijke brieven aan de familie van Oostrom en de directeur van de AWM. Hij schrijft dat zij zich geen zorgen meer behoeven te maken, omdat er overeenstemming is bereikt. Er wordt een een pilot Waterlands Wonen gestart, waarvan (citaat) “uw woningbouwplan Bennewerf onderdeel uitmaakt”. **Ook hier is weer de vraag waarom is de gedeputeerde blijkbaar zo persoonlijk betrokken bij dit project?**
- In juni 2009 dreigt wederom een veiling van het woningbouwproject, ook deze wordt op het laatste moment afgeblazen. Kort daarop koopt de AWM de eigendommen van het tweetal en doet hun oorspronkelijke partner afstand van al zijn rechten. De totale transactieprijs is € 1.325.000. **Nb. De grond en loods hebben dan nog steeds een agrarische bestemming. Nu trouwens ook nog.**
- In maart 2011 wordt het voorontwerp bestemmingplan Bennewerf ter visie gelegd en kunnen voor het eerst dat de inwoners van Marken officieel meepraten. Hou Marken Mooi wordt opgericht en na enkele maanden blijkt meer dan de helft van de stemgerechtigde inwoners van Marken tegen de Bennewerf op de voorgenomen locatie.

We zijn nu bijna twee jaar verder.

Bijna iedereen die wij bij de provincie spreken, vindt de Bennewerf een merkwaardig plan op een hoogst merkwaardige locatie, maar vanwege angst voor claims en betrouwbaarheid (eerder gemaakte afspraken) zou het plan toch maar door moeten gaan. Zoals wij echter aangetoond hebben: claims zijn niet te verwachten en aan de eerder gemaakte afspraken mankeert nog al wat en er zit een luchtje aan.

De vraag is nu wanneer is een overheid betrouwbaar? Als zij doorgaat op een ingeslagen heilloze weg of wanneer zij met de kennis en inzicht van nu haar standpunt herziet?

Wat is er toch aan de hand? Waarom moeten er op een onmogelijke plek huizen gebouwd worden die niet nodig zijn? Steekt u hier a.u.b. een stokje voor.